

[Tom Behnke]

regi. Vi er bange for, at alt, hvad der foregår i offentligt regi, uanset hvor stor en grad af tilknytning til det offentlige der er, hen ad vejen vil kunne bruges eller misbruges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af bestemmelserne i bistandsloven om svangre- og mødrethjem og forsorgshjem m.v.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 20/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg er meget enig i, at udviklingen er løbet fra bistandslovens bestemmelser om mødre- og svangrehjem, forsorgshjem, herberger og pensionater.

Der er, som forslagsstillerne bl.a. påpeger, sket en udvikling vedrørende institutionernes sammensætning. Institutionerne er blevet mindre, og de er typisk beregnet på forskellige målgrupper. Der er også flere steder udviklet rådgivningstilbud og andre former for dagtilbud.

Jeg kan derfor fuldt ud tilslutte mig hensigten med forslaget, nemlig at dække det behov, der er for en modernisering af de gældende regelsæt, og det behov, der er for nye bestemmelser om bomuligheder for mennesker, der på grund af sociale eller psykiske vanskeligheder i

en periode har behov for et botilbud, og også for at kommunerne inddrages i ansvaret for at løse opgaverne.

Det er også baggrunden for, at vi i Socialministeriet i nogen tid har arbejdet med et lovforslag om ændringer af reglerne på § 105-området. Det var oprindelig hensigten, at det lovforslag skulle fremsættes med henblik på færdigbehandling i denne folketingssamling.

For at kunne foretage beregninger af de økonomiske konsekvenser af finansieringsomlægningen har det imidlertid vist sig nødvendigt at foretage en rundspørge til samtlige § 105-institutioner. På baggrund af resultatet af den rundspørge er vi nu i gang med at foretage beregninger af de økonomiske konsekvenser for kommunerne og amtskommunerne.

Som sagt kan jeg fuldt ud tilslutte mig hensigten med beslutningsforslaget, men når vi ser på midlerne til, hvordan vi skaber den tiltrængte modernisering af reglerne på § 105-området, er vi ikke helt enige i forslaget.

For det første er jeg ikke enig i, at forpligtelsen til at oprette og drive de nye institutioner til særlig truede grupper skal påhvile både amtsrådet og kommunalbestyrelsen.

Forpligtelsen til at oprette og drive mødre- og svangrehjem og forsorgshjem påhviler i dag amtsrådet.

Jeg kan tilslutte mig, at der bør gives kommunerne adgang til at kunne oprette og drive institutioner til særlig truede grupper, særlig når der er tale om kommunens egne borgere. Men af hensyn til den samlede planlægning i amtskommunen finder jeg, at det bør ske efter en aftale med amtet.

For det andet nærer jeg betænkeligheder ved den foreslåede opdeling af de nye institutioner på områder i herberger, herbergsasyl og botilbud, herunder også til børn og unge. Ordet asyl synes jeg i øvrigt hører fortiden til.

Hensigten med regeringens påtænkte lovforslag er at nedbryde de barrierer, der i dag er mellem de forskellige institutionstyper inden for området, samt at bringe institutionsområdet i overensstemmelse med institutionernes faktiske opgaver og med mere fleksible institutionsløsninger.

Dette lovforslag opererer derfor med en forenkling, der omfatter alle institutionstyper som f.eks. forsorgshjem, herberger, pensionater, krisecentre og institutioner for særlige bruger-

[Socialministeren]

grupper samt mere behandlingsorienterede institutioner.

Fælles for de institutioner, der omfattes af de nye regler, er, at der er tale om institutioner m.v. beregnet til midlertidige ophold.

Der søges i forbindelse med det påtænkte lovforslag gennemført en finansieringsomlægning, således at kommunerne inddrages i ansvaret for brugerne. Udgangspunktet er, at kommunerne ligesom de øvrige amtskommunale institutioners områder skal betale 50 pct. af udgifterne og amtskommunerne 50 pct.

Som det fremgår af mit brev af 25. januar 1991 til Socialudvalget, hvor jeg første gang orienterede Folketinget om overvejelser om et lovforslag på området, lægger regeringen vægt på, at selvmøderprincippet opretholdes. I overvejelserne indgår også, hvordan de planer kan finansieres, herunder spørgsmålet om en statslig medfinansiering af disse plader.

Regeringens lovforslag vil kun omfatte botilbud til voksne. Imidlertid er der jo også nogle børn og unge, der har brug for akutte eller særlige botilbud. F.eks. peges der i Socialforskningsinstituttets undersøgelse »Gadens børn« på de specielle problemer, som nogle børn og unge har. Også erfaringerne fra SUM-projekterne peger på et behov for nytænkning, f.eks. i form af andre institutionstyper og boformer.

En sådan erfaring er også indgået i udarbejdelsen af det lovforslag, jeg har fremsat om ændringer af bistandslovens regler om foranstaltninger for børn og unge.

En større målrettedhed i indsatsen, udarbejdelse af handlingsplaner og indførelse af selvstændige partsrettigheder til unge, der er fyldt 15 år, vil skabe et bedre grundlag for at støtte de unge. Problemet løses ikke kun ved at sikre de unge husly, men ved at der arbejdes ud fra en helhedsvurdering, og i denne vurdering indgår også de unges kontakt til familierne, hvor skrøbelig den end må være.

Der er i øvrigt efter de gældende regler ikke noget til hinder for, at amtskommuner eller kommuner opretter botilbud til ophold af mere periodisk karakter, og der er også efter gældende regler mulighed for at delegere visitationskompetencen.

For det tredje stiller jeg mig noget uforstående over for, at etableringsudgifterne på de enkelte institutionstyper skal kunne finansieres på samme måde som ældreboliger. Reglerne

om ældreboliger findes som bekendt ikke i den sociale lovgivning, men i Boligministeriets lovgivning.

Formålet med denne lovgivning var at bygge selvstændige boliger til ældre og mennesker med handicap uden det institutionspræg, som plejehjemmene kan have. Der er tale om selvstændige boliger, hvor beboerne betaler husleje, og hvor lejelovens regelsæt gælder. Der er således tale om et almindeligt lejer-/udlejerforhold. Der kan ikke opføres institutioner efter ældreboligloven, og de foreslåede herberger og herbergsasyler vil således ikke kunne finansieres på den måde.

Uanset min sympati for en stor del af filosofien bag beslutningsforslaget må jeg med disse bemærkninger anbefale, at forslaget til folketingsbeslutning afvises i den nuværende form, men som nævnt afviser regeringen ikke, at der er behov for en lovændring på området, og når de byrdefordelmæssige konsekvenser af finansieringsomlægningen er afklaret, vil regeringen fremsætte lovforslaget.

Jeg håber selvfølgelig, at det kan ske i denne samling, men lykkes det ikke, vil forslaget blive fremsat straks i den kommende samling.

Jytte Andersen (S):

Da jeg læste bemærkningerne til dette forslag, tænkte jeg: Hvor ville det dog være herligt og befordrende, hvis vi herinde brugte vores politiske kræfter til at forebygge de situationer, som bemærkningerne i beslutningsforslaget beskriver, nemlig et voksende antal boligløse, et voksende antal psykisk syge og svage personer, som bor i dårlige boliger eller måske er helt hjemløse, et voksende antal gadebørn og en stribet uheldige mere eller mindre forslåede kvinder, som skal på krisecentre. Gid vi dog kunne bruge vores kræfter på det i stedet for at bruge kræfterne på at skulle diskutere, om lovgrundlaget skal se ud på den ene eller på den anden måde.

Men det skal vi jo desværre, fordi situationen og den almindelige krise i samfundet presser de svage grupper ud, gør de sårbare grupper endnu mere sårbare, end de er i forvejen. Og med den menneskelige krise mener jeg egentlig også, at det efterhånden er sørgeligt at se, at det er blevet umoderne at række hinanden en hjælpende hånd, det er blevet umoderne at slå ring om de svage, det er blevet umo-

[Jytte Andersen]

derne at tale om solidaritet med dem, der er en lille smule skæve og anderledes i forhold til os, som i hvert fald selv definerer os som forholdsvis normale.

Når det er sagt, er det klart, at vi ikke med en håndbevægelse kan sige, at vi ikke vil forholde os til dette her, fordi vi gerne vil have, at verden ser anderledes ud.

Derfor er Socialdemokratiets holdning til forslaget som sådant, at det er oplagt, at der er brug for et klarere billede af de forskellige systemers finansiering, ansvarsplacering osv.

Derfor vil jeg slutte af med at sige, at vi ser frem til socialministerens udspil, som jeg kan forstå sandsynligvis først kommer i næste folketingssamling. Vi ser frem til socialministerens udspil i forhold både til en klargøring og forenkling og til en ansvarsplacering, etableringsmæssigt og finansieringsmæssigt.

Med disse ord vil jeg tilkendegive min velvillige tilslutning til forslagets idé om at få fremskyndet processen.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi får sat fokus på dette område. Vi er nok tilbøjelige til at glemme disse samfundets svageste borgere. Det drejer sig såmænd ikke alene for disse mennesker om at få husly, men også om at etablere et socialt netværk og forsøge at hjælpe dem ud af deres ulykkelige situation. Jeg vil gerne fremhæve nødvendigheden af, at vi sikrer bredde i tilbudene til disse samfundets svageste borgere, som der jo her er tale om.

Jeg er tilfreds med, at socialministeren vil fremsætte et lovforslag, og når det kommer, vil vi deltage aktivt i arbejdet, således at vi når til et godt resultat.

I øvrigt var jeg glad for at høre fru Jytte Andersens bemærkninger om, at vi alle bør være noget mere for hinanden, tage medansvar for vore medmennesker og i højere grad føle et socialt engagement.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi enige i, at der er behov for en ny lovgivning omkring botilbud, institutioner m.v. til særlig udsatte grupper. Den personkreds, der har brug for disse særlige institutioner, har ændret sig, der er flere grupper med forskellige problemer: misbrugere, sindslidende og voldsramte, og der er blevet flere yngre mennesker.

I takt med, at personkredsen er ændret, stiger naturligvis behovet for mere fleksible tilbud. Målet er at kunne tilbyde de forskellige grupper lige netop den hjælp, institution eller anden boform, som de har brug for.

Socialministeren har bebudet et nyt lovforslag snarest, et forslag, der bl.a. vil omhandle ændrede regler omkring institutioner, så disse omfattes af samme regelsæt, og ændrede regler om finansieringen, så kommunerne inddrages i ansvaret.

Vi vil derfor afvise SF's beslutningsforslag, men tage fat på lovændringen med det bebudede lovforslag – om ikke i denne samling så i den førstkommende samling – og vi ser absolut frem til et godt samarbejde omkring det.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig i de meget gode intentioner, der ligger i forslaget, og kan fuldt ud tilslutte os, at der er et behov for varetagelse af de svagestes interesser. Fremskridtspartiet finder dog ikke, at der af den grund er behov for lovændringer af den karakter, som SF lægger op til. Forslaget er et tydeligt vidnesbyrd om, at kommunerne ikke forvalter det ansvar, de har fået, på en fornuftig måde.

At SF føler et behov for at fremsætte dette forslag, er et tegn på, at den hellige nordiske velfærdsmodel ikke virker, til trods for at man jo i mange år har kæmpet en socialistisk kamp for at få den til at fungere. I Danmark har der aldrig siden 1930'erne været så mange hjemløse, som vi har i øjeblikket, og det er jo altså et resultat af denne socialistiske kamp for en velfærdsstat, som man kalder det. Vi må se i øjnene, at velfærdsstaten ikke opstår ved socialistisk planstyring, og det er derfor forkert at blive ved med at køre ad det samme spor.

Det er kommunernes opgave at varetage specielt de svagestes interesser, men gennem de sidste år er kommunernes budgetter steget og steget, uden at det har hjulpet de svageste, snarere er det tværtimod blevet meget værre. Det skyldes, at kommunerne bruger pengene på helt andre og ganske unødvendige ting. Det, der skal til, er, at kommunerne for en gangs skyld kommer til at leve op til det ansvar, som vi har lagt ud til dem.

Der kan på en lang række områder findes besparelser i kommunerne, uden at det går ud over borgerne, og de penge kunne så passende

[Tom Behnke]

bruges til at tage lidt hånd om de svageste i kommunen. Problemet er jo, at mange kommuner hellere vil have store og prangende biblioteker og kunststillinger, offentligt indkøbte kulturværker og lignende, ligesom mange kommuner bruger alt, alt for mange penge på prestigeprojekter, blot for at hele Danmark og forhåbentlig omverdenen – siger de til sig selv – skal sige: Den kommune er sandelig dygtig, den har lige et prestigeprojekt dér. Og så glemmer man i øvrigt, at alle de svageste i den pågældende kommune lider under, at der er nogle politikere, der sidder og skal have nogle fine skjorter på og komme frem i medierne og sige: Vi i vores kommune har et prestigeprojekt – det kan være det ene eller det andet, det er sådan set underordnet.

Det, som forslaget handler om, er altså en opgave for kommunerne inden for den eksisterende lovgivning. Det er et faktum, at der er penge nok til at løse opgaven i dag, og det er også et faktum, at lovgivningen i dag er indrettet på en sådan måde, at kommunerne skal varetage de svagestes interesser. Derfor er der ingen grund til, at vi vedtager dette beslutningsforslag.

Det, der til gengæld er grund til, er, at ministeren lever op til sit ansvar og udfører den tilsynspligt, som ministeren har over for kommunerne, og det har svigtet i rigtig mange år. Lad mig citere et slogan, som Ekstra Bladet lancerede sidste år: »Velfærdsstaten er væltet, den fik for meget støtte.«

Bente Juncker (CD):

I CD synes vi, det er et udmærket forslag, SF her har fremsat. Det er rigtigt, at der mangler boliger, der mangler herbergspladser; jeg kan bare ikke lide ordet asyl, jeg synes, det er lidt gammeldags, men lad det nu være. Jeg synes, det er et udmærket initiativ, SF har taget, og vi vil meget gerne støtte dette beslutningsforslag.

Vi har også bemærket, at der er nogle problemer omkring finansieringen, der er problemer amter og kommuner imellem omkring ansvarsplaceringen, som ministeren var inde på.

Vi vil da også meget gerne vente på, at ministeren kommer med sit forslag, som jeg har forstået kommer enten i denne samling eller først i næste folketingsamling. Og det må jeg så tro på, for ministeren nikker, men jeg vil dog sige, at det jo ikke altid går sådan, for vi har ventet

to år på ændringen af udlændingeloven. Men vi ser da gerne tiden lidt an, og ellers vil vi minde ministeren om dette forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre synes, det er fint, at SF har lavet dette forslag, som jeg oplever som et ønske om at få sat skub i udviklingen, hvilket der i allerhøjeste grad også er behov for. Derfor er jeg også ret glad for ministerens bemærkninger, og jeg er enig med CD i at håbe på, at ministeren vil følge det op og komme med et lovforslag i denne samling, om ikke nødvendigvis så tidligt, at vi kan nå at førstebehandle det. Hvis vi kunne det, er det fint, hvis ikke, så har vi i hvert fald et forslag liggende, som vi så småt kan begynde at forholde os til, og det tror jeg kan være med til at fremme processen.

Jeg er også enig med den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Andersen, i, at det er sørgeligt, at der kan siges at være det behov, men jeg tror, der under alle omstændigheder, uanset hvor velfungerende familierne er, altid vil være behov for, at det offentlige sætter ind på nogle af de områder, som SF her er inde på.

Specielt har vi hæftet os ved det meget store behov, der er på det psykiatriske område, også fordi der ikke er tvivl om, at enten er familien splittet i forvejen, eller også bliver familien desværre ofte splittet på grund af den næsten overmenneskelige byrde, der bliver lagt på familien, hvis der ikke er en eller anden form for aflastning i form af bofællesskab, eller hvad man nu kan forestille sig. Også for at familierne kan komme til at fungere i relation til f.eks. psykiatiske patienter, er det vigtigt med den slags boliger.

Det er jo nøjagtig, hvad vi har set under udlægningen af åndssvageforsorgen, hvor vi jo har lavet en række små boligfællesskaber, og hvor vi har oplevet, at familierne kan få et helt anderledes fornuftigt forhold til de handicappede, kan vi så sige i bred forstand; det vil nok være en mere korrekt måde at gøre det på. Jeg synes, de første forsøg, vi så med det, har været utrolig lovende, fordi familien kan få en mere ordentlig relation til et menneske, der bor, ikke på en institution, men netop i et bofællesskab. Helt banale familiemæssige ting, som man gør med sine børn, hvis man er forældre, kan også komme til udfoldelse over for handicappede

[Lone Dybkjær]

børn, f.eks. ting som at bage småkager eller lave leverpostej, det er jo typisk det, som man kan bidrage med, og det ser vi på de områder, og det tror jeg også, vi vil se på disse områder, hvis der er nogle bofællesskaber.

Vi er meget positive over for forslaget og ser altså også frem til, at ministeren kommer med et udspil på dette område. Jeg mener virkelig, det er et område, vi ikke kan være bekendt, som det er, hvis vi i øvrigt vil drømme om at kalde os et velfærdssamfund. Hvis vi ikke får de ting bragt på plads, så kan vi ikke tillade os at kalde os et velfærdssamfund, og det tror jeg de fleste af os gerne vil have at vi fortsat kan her i Danmark.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil også gerne begynde med at komplimentere SF for det initiativ, SF har taget ved at fremsætte dette beslutningsforslag. Som andre ordførere har været inde på, peges der i bemærkningerne til forslaget på en række problemer, som jeg tror vi alle føler er reelle.

Jeg var også glad for det, ministeren sagde om de overvejelser, regeringen gør sig om et initiativ, og jeg vil ligesom andre opfordre regeringen til ret hurtigt at komme med initiativet. Hvis vi kunne få en førstebehandling i denne samling, synes jeg, det ville være godt og rigtigt.

SF lægger op til, at amter og kommuner skal oprette og drive de nødvendige botilbud for forskellige truede grupper. Jeg vil komme med den tilføjelse, at jeg gerne så, at vi også gav mulighed for, at selvejende institutioner kom med i tilbudene. Jeg synes, at det vil være værdifuldt, hvis vi får en bred vifte af tilbud og ikke alene fokuserer på de offentlige tilbud, men at vi magter at få et samspil. Det vil jeg også udtrykke ønske om til regeringen, når nu regeringen skal arbejde videre med spørgsmålene.

Men der er en stærk opbakning fra vores side til intentionerne, og jeg tror også, sådan som bemærkningerne er faldet her i dag, at der skulle være gode muligheder for, at vi finder en fælles løsning på de problemer, som vi alle er enige om eksisterer, og som vi også kan være meget enige i analysen af, selv om vi kan have lidt forskellig vurdering af, hvordan man nærmere skal udforme det, og hvor jeg altså lægger vægt på, at det private initiativ også

kommer med. Jeg tror, vi kan samle os om en løsning til gavn for de truede grupper.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne sige tak for en velvillig modtagelse fra samtlige partier undtagen Fremskridtspartiet – og det kan jeg leve med, vil jeg sige til hr. Tom Behnke. Der er såmænd ikke nær så meget ideologi i SF's forslag, som der var i hr. Tom Behnkes tale om den socialistiske velfærdsmodel.

Åbenbart er det, at der er mennesker i vores samfund, som lider nød, som der ikke bliver taget hånd om. Vi ønskede med dette forslag at skubbe til den proces, som startede helt tilbage i 1988, hvor Amtsrådsforeningen nedsatte en arbejdsgruppe, som i januar 1990 udsendte en rapport, der hedder »Amterne og videreudvikling af § 105-institutionerne«. I følge kommissoriet skulle arbejdet gå ud på at påvise, hvordan man kunne få udviklet området, og arbejdsgruppen skulle give en redegørelse for de forskellige institutionstyper, en beskrivelse af brugerne og en redegørelse for årsagerne til deres ophold på institutionerne, en beskrivelse af personaleforhold, normeringer, tværfaglighed og uddannelsesbaggrund og forholdet til samarbejdspartnere i forbindelse med optagelse på institutionerne. Arbejdsgruppen havde også fået det pålæg, at den skulle komme med forslag til en modernisering af cirkulæret på området og vurdere konsulenternes betydning.

Vores baggrund for at fremsætte dette forslag er, at arbejdsgruppens rapport nu har foreligget i 14 måneder. Da det vil føre for vidt nu at gennemgå rapportens 6. kapitel med alle anvisningerne, vil jeg nøjes med at sige, at det for mig at se er et godt stykke arbejde, der ligger i den rapport. Jeg synes, det er et fint fundament til udspil på dette område, hvor vi i hvert fald i SF – og jeg glæder mig over, at det gælder så at sige samtlige partier – har erkendt, at der er ganske store huller i det nuværende system.

Jeg vil godt sige tak til ministeren for tilsagnet om at komme med et lovforslag og komme med det hurtigt. Jeg er enig med de ordførere, som animerede ministeren til at prøve at få det frem i denne samling, men jeg er glad for, at det i hvert fald er på vej.

Med hensyn til det spørgsmål, som hr. Kofod-Svendsen rejste omkring de selvejende in-

[Hanne Thanning Jacobsen]

stitutioner, har vi jo i forslagets tekst fastslået, at vi meget vel mener, at man kan gå i samarbejde med frivillige organisationer; vi synes, det måske kunne blive ved det.

Men som som sagt er jeg tilfreds med debatten, og jeg er glad for ministerens tilsagn. Det er et område, som er vores fælles ansvar, og det er godt, at vi nu, 14 måneder efter rapportens aflevering, er vi enige om, at nu skal der handles.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne have lov at sige, at dette ikke var noget ideologisk felttog. Fru Hanne Thanning Jacobsen kan glæde sig meget til den dag, hvor jeg kommer med det, for det bliver meget værre end det, der har været i dag.

Blot for at man nu ikke, som vi jo har set adskillige gange før, når vi behandler ting herinde, i pressen skal udlægge det sådan bagefter, at samtlige partier ønskede at støtte de svageste i samfundet undtagen Fremskridtspartiet – det kunne jo sagtens blive overskriften på det her – vil jeg også godt sige følgende:

Jeg gav klart udtryk for, at vi er fuldstændig enige i intentionerne i forslaget. Vi er helt enige i, at der skal gøres noget for de svageste i vores samfund, men det er en forkert fremgangsmåde med et beslutningsforslag af denne karakter, og det er derfor, vi siger nej. Vi vil ikke være med til at lave noget makværk, selv om intentionerne er gode nok, for så bygger vi bare videre på det korthus, der er ved at falde sammen.

Det, man skulle have gjort i stedet for – og det vil så være mit forslag – var, at man skulle have lavet en forespørgselsdebat om hele dette område, og så skulle vi have udmøntet en dagsorden, der pålægger ministeren at opfylde sin pligt. Det vil være nok til, at vi får samfundet rettet op på det område. Hvis ministeren opfylder sin pligt og tilser, hvordan kommunerne forvalter, og sørger for at irettesætte kommunerne om, at de skal overholde deres pligter, så har vi løst dette problem.

Det, der sker med dette beslutningsforslag, er, at vi bygger yderligere ovenpå et korthus, som i forvejen er ved at falde sammen, og det kan vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg tror ikke, hr. Tom Behnke har opfattet vores udspil i den ånd, det er fremsat, og i den ånd, det er tænkt. Jeg er glad for, at ministeren har afgivet løfte om med afsæt i bl.a. den rapport, jeg har henvist til i mine afsluttende bemærkninger, at komme med et forslag til Folketinget. Jeg er helt tryk ved, at der er forståelse hos ministeren, der skal komme med udspillet, og så tror jeg, den kommer hos hr. Tom Behnke, når han får repeteret rapporten fra amterne om videreudvikling af § 105-institutionerne. Det er lærerig læsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et lovvurderingsråd.

Af Ebba Strange (SF) m.fl.

(Fremsat 28/1 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

H.P. Clausen (KF):

Dette beslutningsforslag, som SF har fremsat, indeholder jo en opfordring til præsidiet om at tage initiativ til at skabe lovgrundlaget for et lovvurderingsråd, og derfor skal jeg indlede debatten med på præsidiets vegne at takke for forslaget og sige, at dette initiativ jo giver os mulighed for en bred debat om emnet her i salen.